

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

**HET VERJAARDAGSFEEST
VAN DE KONINGIN**

Kindertoneelstuk in drie tafereeltjes

1880
door

Fons Vinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2005
Nr.2882

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *HET VERJAARDAGSFEEST VAN DE KONINGIN* op te voeren moet de naam van auteur *FONS VINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2005/0220/022
ISBN 978-90-385- 0923-5

© 2005 Toneelfonds J. Janssens/Fons Vinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(17 spelers)

KONINGIN
 PRINSES RANIA
 MONA
 LONA
 BENNIE
 NAR
 HOKUS
 POKUS
 PATS
 MENEER DE UIL
 BEEST
 KAMERHEER
 JEAN-PIERRE
 JEAN-PAUL
 GENERAAL
 JEF
 MARKSKEN

DECOR

Het eerste en derde tafereel spelen zich af in de troonzaal van het koninklijk paleis. Aankleding naar eigen inzicht en het middelen.

Het tweede tafereel speelt zich af in het bos. Suggestie van enkele bomen en de ingang van een grot volstaan.

KORTE INHOUD

Het stuk begint met een groot bal ter gelegenheid van de verjaardag van de koningin. Terwijl men op het podium aan het dansen is, gaat het doek open. Ze dansen echter stuntelig en de muzikanten spelen vals. Het zou een leuk feestje moeten worden maar er is een probleempje. In dit land zijn ze niet van de slimsten en de koningin zelf, weet vaak niet waar ze het over heeft. Eigenlijk is het de nar die aan de touwtjes trekt. Hij is niet alleen slim, maar ook sluw. Hij probeert de koningin dom te houden, om zelf alles in handen te krijgen. Maar er is nog prinses Rania en die laat zich niet doen door de valse nar. Samen met zijn twee domme helpers en drie alchemisten, zal de nar proberen haar uit te schakelen. Gelukkig zijn er nog mensen die de Prinses willen helpen, zoals Mona en Lona, Meneer de uil en een verliefde boerenjongen Bennie, die is ook al niet van de slimste, maar hij doet zijn best. Het komt tot een avontuurlijk en verrassend slot met dans en muziek. De prinses wordt gered uit de klauwen van de boosdoeners en dat zijn toch leuke dingen voor de mensen nietwaar? Het avontuur, overgoten met humor en muziek moet zeker aanslaan bij het jonge en ook het oudere publiek.

EERSTE TAFEREEL

(Het stuk begint met een openingsdans). Helaas speelt het orkest zo vals als een kat en de dansers bakken er ook niets van. Het is één gestommel en geklungel op de dansvloer. Daarmee gaat het doek open. Vanuit de zaal komen bovendien twee oude tantes die zich enerzijds mee in het vrolijke, zij het lachwekkende gebeuren storten. Zij gaan ook alles commentariëren. Dan gaat men opzij want de koningin wordt aangekondigd door een al even stuntelende kamerheer.)

KAMERHEER : De de de Ko ko ko *(iemand slaat op zijn rug)* De koningin.

(Er volgt koninklijke muziek en de koningin verschijnt, vergezeld door haar nar en prinses Rania.)

KONINGIN : *(Tot haar nar)* Wat doen al die mensen hier, nar?

NAR : Die zijn hier om uw verjaardag te vieren Majesteit.

KONINGIN : Ha, is het mijn verjaardag? Dat wist ik niet. En hartelijk gefeliciteerd mijn beste nar.

MONA : *(Eén van de twee tantes)* Zij is zeker nog niet goed wakker.

RANIA : Maar moeder, het is “uw” verjaardag en ik heb het U een half uur geleden nog gezegd.

NAR : Kom kom, hare Majesteit niet beledigen. Dames en Heren hartelijk welkom op het verjaardagsfeestje van hare Majesteit de koningin. Zij is zeer verheugd dat U zo talrijk aanwezig bent en zij zal nu het woord tot U richten.

KONINGIN : Wat moet ik richten?

NAR : Het woord Majesteit. Ziehier uw tekst. En ga eerst zitten.

(De koningin gaat zitten en de rest ook, al gaat dit gepaard met veel heisa. Ze zoekt haar papier, zet bril op en kucht overdreven. Uit sympathie moet iedereen nu kuchen - dat maakt de nar duidelijk.)

LONA : (*De andere tante*) Ze hebben hier zeker allemaal een verkoudheid?

KONINGIN : Heu, waar is mijn bril?

NAR : Op uw neus Majesteit. Ha ha ha.

(Nu lacht ook de koningin. De nar doet teken dat iedereen moet mee lachen)

MONA : Allez, 't zijn hier nog plezante jongens.

KONINGIN : Waarom lachen die mensen eigenlijk?

NAR : Omdat het uw verjaardag is Majesteit. Dat maakt hen vrolijk.

KONINGIN : Ha en nu mijn speech. (*Leest*) Dames en Heren, ik dank U voor uw gelegenheid...

NAR : Genegenheid.

KONINGIN : Genegenheid . Ik bedenk mijn nar...

NAR : Bedank mijn nar...

KONINGIN : Voor al het goede dat hij voor het land heeft ...Wat staat er hier?

NAR : Gedaan.Dat hij voor het land heeft gedaan.

RANIA : Wablieft?

LONA : Oei, die gaat niet content zijn.

KONINGIN : Voor het land heeft gedaan. Daarom benoem ik hem tot mijn voor... voor...

RANIA : Voor wat?

KONINGIN : Voor voor voorlopige plaats heu ..

RANIA : Plaatsvervanger zeker.

KONINGIN : Hoe kon jij dat weten Rania? Heb je gekeken wat er staat? Mijn nar heeft het geschreven.

RANIA : Natuurlijk, 't is niet moeilijk om te weten. Daarmee heeft hij hier alles te zeggen.

KONINGIN : Is dat waar nar? Heb jij nog van alles te zeggen?

NAR : Nee Majesteit, de prinses is wat overspannen. Ze zou beter wat gaan rusten. Maar leest U nog even verder.

KONINGIN : Daarom zal hij mij verder helpen bij het regeren en het innen van de... Dat is een moeilijk woord hoor.

NAR : Innen van de belastingen

KONINGIN : Bela... Voila.

RANIA : Nog beter.

MONA : 't Zal hier nog schoon worden.

KONINGIN : *(leest verder)* Ik dank u allen voor uw trouwen...

NAR : Trouw.

KONINGIN : Trouw en moed dat gij bewees gedurende het af... gelopen jaar..

NAR : Afgelopen jaar.

KONINGIN : Afgelopen ... heu .. punt uit en amuseer jullie allemaal.Voila.

NAR : Applaus.

(Ze beginnen te applaudisseren.)

RANIA : Ja maar, dat gaat hier zo niet aflopen hé manneken.

NAR : Heeft U dat gehoord Majesteit? Ze zegt manneken tegen mij.

KONINGIN : Rania, biedt uw excuses aan, mijn nar is geen manneken.

RANIA : Ha nee? Wat is het dan wel? Een wijfje? Een gemeen, achterbaks kruipdier, dat is uw nar en gij laat U daar zo door doen. Maar gij hebt met mij nog niet gedaan hoor onnozel narreken. *(Gaat boos weg maar keert zich nog eens om)*
AFGELIKTE POMPELMOES. *(Af)*

NAR : Zoals ik al zei Majesteit, ze is wat overspannen. Prinses Rania zou eens vakantie moeten nemen.

KONINGIN : Dat is een goed idee nar. Ik ga er met haar over praten. Zeg maar tegen de mensen dat ze bedankt zijn en dat ze morgen maar eens moeten terugkomen.
(Af)

NAR : Dames en Heren, U hebt het gehoord, hare Majesteit gaat even praten met haar dochter. Het bal is afgelopen.

(Er klinkt gemor en ze verlaten grommend het podium. Even later komt de nar weer op. Hij gluurt en maakt dan een teken. Dan komen zijn kornuiten op. Het zijn twee domme helpers, Jean-Pierre en Jean-Paul. Ook de alchemisten Hokus, Pokus en Pats komen op.)

Kom maar, ze zijn weg. Hier is niemand.

LONA : Hela, en wij dan?

MONA : Ha ventje, daar verschiet je van hé.

NAR : Doe die bemoeials verdwijnen. NU.

PATS : *(Gaat naar de dames toe)* CAMELLA BON BON CHOCOLAT

GIJ ZIJT ZO DADELIJK EEN PAD

(Er gebeurt echter niets)

LONA : Ge komt er niet hé, makker? Niet goed opgelet op school zeker?

MONA : Blijven oefenen jongen, blijven oefenen

NAR : Grote dommerik, wat steekt gij nu allemaal uit?

PATS : Er is iets mis met de formule.

POKUS : Nee, er is iets mis met jou. *(Gaat nu naar de dames toe)*

LONA : Allez, gaat gij het nu eens proberen? Maar mij niet doen lachen hé. *(Gaat in een pose staan met de kin naar omhoog)* Is 't zo goed?

POKUS : KADORUM KADARUM KADAF

IK VERANDER U IN EEN GIRAF

(Er gebeurt weer niets)

LONA : Zeg Mona, heb ik nu een lange nek?

MONA : Nee, maar die kinkel heeft een dikke nek.

HOKUS : Ik zal u wat tonen.

MONA : Allez vooruit, zijn er nog?

LONA : DE VOLGENDE. Hebt gij een nummerke getrokken?

HOKUS : Wacht maar. *(Hij haalt de twee wachters en zet ze voor de dames. Hij legt zijn handen op hun ogen)* Ogen dicht.

LONA : Zeg, gij hebt zeker vis gegeten?

MONA : Ge moet uw handen wassen na het eten hé ventje.

HOKUS : Ogen dicht heb ik gezegd. *(Ze doen het)* COMMERE AMORE MISERE.

NAR : En, is dit alles?

HOKUS : Ogen open.

(Ze openen de ogen en kijken verdwaasd om zich heen. Dan zien ze de twee soldaten en kijken er verliefd naar)

LONA : Ho Mona, ziet gij die twee stoere bincken?

MONA : Ja en kijk eens hoe hun oogskens blinken.

LONA : O liefste waar hebt gij zo lang gezeten?

MONA : Ze zijn gewoon om op te eten.

(Ze vliegen er met een kreet naar toe en willen hen omarmen en kussen maar de twee zetten het op een lopen. Ze botsen bijna op de uil die net opkomt)

JEAN-PIERRE : HUUUULP, ZE WILLEN ONS OPETEN!

JEAN-PAUL : JA MAAR IK BEN GEEN KOTELET HE ZEG. *(Gillend gaan ze op de vlucht, achternagezeten door de twee tantes)*

NAR : Wat is dit nu weer voor onzin?

HOKUS : Ik vrees dat ik de formule van de verliefdheid heb toegepast.

PATS : We zijn er in ieder geval van af.

NAR : Ja en van mijn twee krijgers ook. Zorg nu maar dat uw drankje in orde komt om de Prinses te verdoven, anders vliegen jullie de slotgracht in. *(Hij verdwijnt boos)*

HOKUS : En nu aan de slag.

POKUS : Zullen wij de ketel halen Hokus?

HOKUS : Hij moest hier al zijn.

(Ze verdwijnen en komen terug met een dampende ketel die ze op iets zetten of aan een haak hangen. Dan beginnen ze een lied te zingen over de drank of over hun toverkunsten. Daarbij dansen ze rond de ketel.)

SAMEN : DAMPEN, KRUIDEN, ZWAVELZUUR

DONKER LICHT EN LAAIEND VUUR

VIEZE PADDEN, STINKEND KRUID

SPUW UW GAL MAAR IN DE KETEL UIT

(Ze spuwen in de ketel)

BROEDERS VAN DE DUISTERNIS

MAANLICHT VOL GEHEIMENIS

ZEG ONS WAT DE KRACHT NU IS

VAN DE KETEL DER VERDOEMENIS

HOKUS : ROTTEND KRUID EN VIEZE BEEST :EN

KOMEND UIT HET RIJK DER GEESTEN

(Gooit wat in de ketel)

POKUS : SPRINKHAAN , VLEDERMUIS EN VIEZE SPINNEN

EN HET KOKEN KAN BEGINNEN

(Idem)

PATS : NOG WAT SLANGENGIF EN NU GOED ROEREN

ZEKER NIET VERGETEN VAN TE BOEREN

(Ze laten een grote boer boven de ketel)

SAMEN : KIJK HET MENGSEL IS VER KLAAR

HI HI HI HA HA HA IK STOND ER BIJ EN IK KEEK ER NAAR

HOKUS : KIJK EENS WAT EEN VIEZE BRUINE BRIJ

NU NOG NAGELS VAN EEN ZWARTE KAT ER BIJ

(Voegt het er bij)

POKUS : BROEBEL, BROEBEL, BROEBEL

KIJK HET GOEDJE WORDT AL VUIL : EN TROEBEL

PATS : BRABBEL, BRABBEL, BRABBEL

EINDE VAN PRINSESJE HAAR GEBABBEL

SAMEN : *(Nu gaan ze vrolijk rond de ketel dansen. Het wordt nu haast een rap)*

WIJ ZIJN MEESTERS IN DE ZWARTE KUNST

EN VRAGEN U O SATAN OM EEN GUNST

GEEF UW ZEGEN AAN DIE VUIL :E SOEP

HOOR ONS SMEKEN EN ONS HULPGEROEP

EN LAAT HET OPHOUDEN MET STINKEN

WANT DE PRINSES MOET ER VAN DRINKEN

DAN ZIJN WIJ GELUKKIG EN TEVREE

PRINSES RANIA : : LIEVE KIND SANTE

(De uil heeft toegezien)

PATS : Hé, de stank is weg

POKUS : Gelukkig, ik kon het niet meer uithouden.

HOKUS : De grote meester heeft ons verhoord. Laten we nu gauw het drankje bezorgen aan de prinses. *(Ze vullen een beker)*

POKUS : Kijk eens wat een mooie kleur. Het is zo helder als water geworden.

HOKUS : Doe de ketel weg en de ga de prinses halen.

(Pokus en Pats af met de ketel)

Kijk eens Meneer de uil. Ziet het er niet smakelijk uit?

UIL : Hmm, ja maar ik vraag me af of de prinses het wel zal drinken. Ze is niet dom hoor.

HOKUS : O ja want jou vertrouwt ze, dus ga jij het haar geven.

UIL : Vergeet het Hokus. Ik ben het beu om je spelletjes te blijven meespelen.

HOKUS : O ja? En als ik je nu weer betover in een kever?

UIL : Nee, alsjeblieft, geen kever meer.

HOKUS : Dus Meneer de uil. Hier is je glas. Doe je best. Anders... *(Afm et een akelige lach)*

UIL : Het is niet met mijn volle goesting maar ik zal wel moeten. Verdomde Hokus. Hoe moet ik hier uit geraken? Ik moet hier een oplossing voor vinden. Maar voorlopig zal ik de beker moeten geven aan de Prinses. *(Tot publiek)* Zeg mij eens, wat zou jij doen?

RANIA : U hebt me laten roepen Meneer de uil? Ha, ik zie dat U voor mij gezorgd hebt. Zo'n heerlijke beker witte wijn zal mij smaken. *(Ze wil de beker aannemen)*

UIL : Wacht even.

RANIA : Waarom? Was dit niet voor mij bestemd?

UIL : Ja ja maar.....

RANIA : Maar wat? Krijg ik hem niet?

UIL : Ja natuurlijk.

RANIA : Dank U. *(Ze neemt de beker aan.)*

(De uil doet teken naar het publiek om te vragen wat hij moet doen. Het is echter al te laat. De prinses drinkt de beker leeg en valt in zwijm)

NAR : *(Op)* Ha ha, het is gelukt.

UIL : Inderdaad maar ik voel mij er niet goed bij.

NAR : Wat kan mij dat schelen. Die Prinses moet hier weg.

(Bennie, een niet te snuggere helper ziet alles en verbergt zich.)

HOKUS : Wel nar, wat vind je er van?

NAR : Zeer goed. Nu moet ze alleen nog verdwijnen.

HOKUS : En mijn geld?

NAR : Dat komt later wel. Eerst moet ze hier weg.

(Nu komen Jean-Pierre e, Jean-Paul op, achtervolgd door Mona en Lona. Hokus maakt een teken en de twee tantes staan onbeweeglijk)

HOKUS : FATALIKOM

KERE KERE WEEROM

MONA : Voel jij dat ook Lona?

LONA : Ja Mona, ik moet weer naar ginder.

(Ze draaien zich heel langzaam om en gaan traag als poppen terug naar de andere kant.)

MONA : Ik kan er niets aan doen maar het is net of er iemand in mijn rug duwt.

LONA : Allez zeg, bij mij is dat ook. En ik ben nochtans gestopt met drinken.

(Langzaam verdwijnen zij in de coulissen. Bennie heeft alles gezien van uit zijn schuilplaats))

NAR : Wat was dat nu allemaal ?

HOKUS : Daar zullen we geen last meer van hebben.

NAR : *(Tot de twee soldaten)* Vooruit, breng ze weg.

JEAN-PIERRE : Waar naartoe?

NAR : Ben je dat nu weeral vergeten? In het bos heb ik gezegd achter die struik met vlierbessen.

JEAN-PAUL : Ha ja, nu weet ik het weer.

NAR : Vooruit, begin er aan . *(Af met Hokus en de uil)*

JEAN-PIERRE : Zeg Jean-Paul.

JEAN-PAUL : Ja Jean-Pierre.

JEAN-PIERRE : Hoe moeten wij haar vervoeren?

JEAN-PAUL : Ja, dat heeft hij niet gezegd. Op uw rug misschien?

JEAN-PIERRE : Op mijn rug?

JEAN-PAUL : Ja gij zijt sterk. Vooruit, bukken.

(Jean- Pierre bukt zich en Jean-Paul tracht de prinses op diens rug te krijgen, wat natuurlijk niet lukt. Het wordt één gedoe en gekreun. Dan komt Bennie tevoorschijn.)

BENNIE : Wil ik een beetje helpen?

JEAN-PIERRE : Ha dat is vriendelijk. Dank U wel. Ik krijg scheuten in mijn rug.

(Met zijn drieën proberen ze de Prinses nu op te tillen. Ze zwaaien van hier naar daar. Het kan zelfs iets leuks op muziek worden.)

BENNIE : Wacht, ik heb een beter idee.

(Bennie haalt een kruiwagen. Ze leggen de prinses er in en op maat van de muziek verdwijnen ze. De prinses hangt natuurlijk te zwieren van links naar rechts. Bennie komt nog eens terug.)

Voilà, zo weet ik waar ze prinses Rania gaan verbergen. Ik ben eigenlijk een beetje verliefd op haar. Als ik weet waar ze zit, ga ik de generaal verwittigen. Ik ben een slimme vent hé.

(Plots komen de anderen terug met de kruiwagen waar de prinses nog op ligt.)

JEAN-PIERRE : Zeg, hoe zit het? We staan op jou te wachten he.

(Met zijn drieën gaan ze vervaarlijk zwaaiend het podium rond met muziek. Op zeker ogenblik tuimelt de prinses van de kruiwagen. Ze tillen er haar met veel geklungel weer op en verdwijnen zigzaggend van het podium. Dit alles gebeurt op muziek. Dan gaat langzaam het licht uit.)

TWEEDE TAFEREEL

(We bevinden ons in het bos. Dat kan gemakkelijk worden gesuggereerd door enkele struiken. Er speelt muziek. Jean-Pierre komt met de lege kruiwagen op van tussen een struik gevolgd door Jean-Paul.)

JEAN-PIERRE : Slaapt ze nog?

JEAN-PAUL : Daarstraks toch nog.

JEAN-PIERRE : Ga toch nog eens kijken.

JEAN-PAUL : Zeg slimmeke, we hebben ze daar maar juist neergelegd.

JEAN-PIERRE : Ik wil toch nog eens gaan kijken. *(Even af achter de struik en terug op.)* Ze ligt daar nog altijd.

JEAN-PAUL : Natuurlijk. Ge zijt zo zenuwachtig. Ze zullen haar niet hier vinden. Niemand kent dat hier. Ze slaapt tot de nar koning is.

JEAN-PIERRE : Die boerenkinkel was er zo rap vandoor? Hij zal ons toch niet verraden hé.

JEAN-PAUL : Bijlange niet. Ik heb hem een fles gegeven met dat fameus drankje van Hokus. Die er van drinkt weet niet meer of hij van voor of van achter leeft. Zelfs een os van honderd kilo valt er pardoos van achterover.

(Iemand blaast op een klein muziekinstrument. Het is een fiffel.)

JEAN-PIERRE : Zie je 't nu? Daar heb je 't al. Er is volk op komst.

JEAN-PAUL : Waarschijnlijk wandelaars van de gordel.

JEAN-PIERRE : Dommerik. Dat moet nog uitgevonden worden. Vooruit weg hier.

(Hij begint te koersen met de kruiwagen maar blijkbaar neemt hij de verkeerde kant en hoort er iemand niezen. Met brede zwaai loopt hij naar de andere kant af, gevolgd door Jean-Paul. Dan wordt het stil. Iemand niest weer. Men hoort ssst. De generaal verschijnt met Jef en Marksken, twee soldaten. Bennie loopt op kop. De generaal blaast op het fiffeltje. De twee soldaten botsen op elkaar.)

GENERAAL : Ssst. Nu moeten we stil zijn. *(Tot Bennie)* Ben je zeker dat het hier is?

BENNIE : Natuurlijk. Ik heb ze hier zelf achter de struik helpen leggen.

GENERAAL : Welke struik?

BENNIE : Deze. Geloof ik. *(Hij wijst natuurlijk de verkeerde struik aan.)*

GENERAAL : Vooruit, sluip rond die struik en in alle stilte.

(Helaas, in deze stilte moet Jef, één van de soldaten weer bijna niezen. Hij begint met aa maar gelukkig kan de generaal zijn hand onder zijn neus houden. Als hij die wegtrekt volgt er echter een geweldige niesbui.)

Ik heb gezegd stilte. En nu naar de struik sluipen.

(Ze gaan liggen en sluipen op hun buik naar de struik)

JEF : Oei.

GENERAAL : *(Ze fluisteren)* Wat is er nu weer?

JEF : Ik heb de kramp in mijn been.

GENERAAL : Een soldaat moet daar tegen kunnen.

MARKSKEN : En ikke lig in een .. in een..

GENERAAL : In een wat?

MARKSKEN : In een...In een plas water.

JEF : Nee Marksken, uw drinkbus is leeggelopen.

MARKSKEN : Ha dan is 't nikske. Merci zenne Jefke.

GENERAAL : Is dat hier nu bijna gedaan met die zever? Het is oorlog.

MARKSKEN : Waar dadde?

JEF : In uw ...

GENERAAL : SOLDAAT JEF ! *(Hij schreeuwt waarop iedereen sssst zegt)* En nu vooruit.

(Ze sluipen rond de struik maar vinden niets en komen mekaar altijd weer tegen. Marksken en Jef botsen zelfs met hun achterste tegen mekaar. Ze schrikken)

GENERAAL : Zeg Pipo, ge zijt toch wel zeker dat het hier is hé?

BENNIE : Heu, ik denk het toch. Ha nee, 't was hier. Ja, nu weet ik het weer. 't Was hier. *(Hij wijst nu een grot of spelonk aan.)*

(Als ze bij de ingang zijn verschijnt er plots een wild dier met veel gebrul. Ze zetten het allemaal krijsend op een lopen. Het beest verdwijnt weer. Na een tijdje komt Bennie alleen terug)

Oef, was me dat schrikken. In deze grot was het dus ook niet. Ik ben het helemaal vergeten. Waar was dat nu weer?

(Plots verschijnt het grote beest weer achter de rug van Bennie)

BEEST : Wat moet je hier?

(Omdat het zodanig brult springt Bennie een gat in de lucht)

BENNIE : HUUUUULP. HET MONSTER . HUUULP.

BEEST : Wil je wel eens ophouden met zo te roepen? Je maakt de prinses nog wakker

BENNIE : Wie?

BEEST : Hoor je niet goed ook? De prinses.

BENNIE : Ha de prinses. Zit die hier?

BEEST : Ze zijn haar komen brengen achter die vlierbessenstruik. Ik heb daar compassie mee. Ze is zo mooi en ik wil niet dat haar iets overkomt. Als ik die schelmen in mijn handen krijg die haar hier hebben gelegd, dan gooi ik ze over die berg.

BENNIE : Heb jij dan zo veel macht?

BEEST : Dat zal wel. Mens, Ik heb er dorst van gekregen. Ik moet altijd brullen als er mensen komen.

BENNIE : Ha wacht, ik heb hier nog een flesje drank. Wil je het hebben?

BEEST : Geef hier. *(Hij snokt het uit de handen van Bennie en drinkt het helemaal leeg)*
Hé dat is lekker zeg. Was da? *(Het zijn de laatste woorden die hij spreekt want hij struikelt weg en blijkbaar valt hij achter de coulissen want we horen een enorme klap.)*

BENNIE : Hé, hallo , hé dingies, meneer? Potverdekke, dat moet straffe toebak zijn

(We horen een zucht uit de vlierbessenstruik)

Wat is dat? Ik hoorde daar iets.

(Nog een zucht)

Hola, deze keer laat ik me niet meer vangen. Daar zit natuurlijk weer zo'n wild beest. Hallo, ben jij een wild beest?

RANIA : *(Vanuit het struikgewas)* Nee, ik ben de prinses.Help me.

BENNIE : Ha maar dat kan iedereen zeggen.Ik kom tot daar en dan heb je me vast. Ik ben geen dom blondje zulle.

RANIA : Help, ik ben vastgebonden.

BENNIE : Ja ja , ik kom af. *(Hij neemt een stok en wil de struiken ingaan als hij haar plots opmerkt)* Maar dat is prinses Rania. Hoe kom jij hier?

(Even later sleurt hij de Prinses op het podium. Hij maakt haar handen en voeten los)

RANIA : Ik weet niet hoe ik hier terechtgekomen ben.

BENNIE : Ik heb het geweten maar ik ben het vergeten. *(Hij begint te ijsberen om na te denken, het hoofd naar beneden. Hij murmelt als iemand die zich alles wil herinneren.)* Er was de nar en de ketel en de generaal en de....

(Mona en Lona zijn terug gekeerd en geven hem een klap met de stok)

LONA : Voila zie, dat zal je leren de Prinses te ontvoeren.

MONA : Dat was een goeie mep Lona. Wij hebben alles gezien jongen.

LONA : Die drie tovenaars wilden ons zot maken maar hun drankje is uitgewerkt.

RANIA : Wie zijn jullie?

MONA : Mona en zij is Lona. Wij kwamen gewoon naar het bal van de koningin. Maar wat een nest was dat zeg.

BENNIE : Maar nu herinner ik me alles. Bedankt.

LONA : 't Zal gaan tijd worden. Waarom moest gij de prinses helpen ontvoeren?

RANIA : WABLIEFT?

BENNIE : Om haar te bevrijden.

MONA : Ha gij gaat dus eerst iemand ontvoeren om ze nadien te kunnen bevrijden? Zo een gezever heb ik nog nooit gehoord.

RANIA : GIJ LELIJKE BEDRIEGER EN IK DACHT DAT GE ME GING HELPEN.
(Ze neemt de stok en begint ook op hem te kloppen)

BENNIE : HUUULP, ik wou alleen maar goed doen. Dat is ook de laatste keer dat ik nog iemand uit de puree haal.

LONA : Wij hebben gezien hoe je de Prinses op die kruiwagen naar hier hebt gebracht, samen met die twee Jean dinges.

BENNIE : Maar zo wist ik waar ze zat en dan heb ik de generaal verwittigd.

MONA : Ha ja, dat is waar hé Lona.

RANIA : Maar ik ken die twee Jeans. Dat zijn helpers van de nar. Nu valt mijn frank. Maar wie heeft mij dan verdoofd?